

URZĄD PATENTOWY

E01b 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 17538.

Martin Kramm
(Berlin - Wilmersdorf, Niemcy).

Kl. 19a2.

19a 3/06

Klamra do podkładów drewnianych, zapobiegająca ich pękaniu.

Zgłoszono 26 listopada 1931 r.

Udzielono 21 listopada 1932 r.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1930 r. (Niemcy).

Drewniane podkłady, w szczególności podkłady z twardego drzewa, należy chronić podczas wysychania na składach przed pękaniem. Do tego celu używa się przeważnie klamer w kształcie litery S, które po wbiciu ich w czołowe powierzchnie podkładów uniemożliwiają w pewnych granicach ich pęknięcie. Jeżeli drzewo szybko wysycha, wówczas tworzą się silne pęknięcia i klamry te nie są w stanie wytrzymać dużego napięcia. Podkład pęka i rozrywa taką klamrę. Oprócz tego klamry w kształcie litery S posiadają jeszcze tę wadę, że podczas wbijania łatwo się wyginają.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest zamknięta w sobie klamra o klinowym przekroju poprzecznym, uniemożliwiająca pęknięcie podkładów drewnianych. Klamra ta posiada kształt pętli o wklęsłych podłuż-

nych bokach i dzięki temu kształtowi skutecznie przeciwdziała napięciom występującym w drzewie.

Jeżeli wbić taką klamrę w świeży podkład, to pęknięcia zostaną całkowicie uniemożliwione, przyczem stosowany obecnie sworzeń śrubowy zabezpieczający, który ściska podkłady, może być zbyteczny.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania klamry według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok klamry zboku, fig. 2—klamrę tę w większej skali w widoku z góry i w przekroju, a fig. 3 i 4 przedstawiają dwie odmiany wykonania klamry, wbitej w podkład.

Klamry zabezpieczające do podkładów drewnianych, przedstawione na fig. 1 i 3, wskutek minimalnego poddawania się bocznym wklęsłym stronom skutecznie opierają

się nateżeniom, powstającym przy pękaniu podkładów, które starają się klamrę w miejscu połączenia końców rozerwać. Wykonanie przedstawione na fig. 4 nadaje się zwłaszcza do zabezpieczenia takich podkładów, które już w surowym stanie posiadają pęknięcia na rogach.

Wytwarzanie powyższych klamerek odbywa się w ten sposób, że żelazo taśmowe tnie się najpierw na kawałki odpowiedniej długości, które się następnie pierścieniowo wygina. Rótem łączy się końce klamry zapomocą nitowania lub na zakładkę i wreszcie wygina się boczne ścianki, przez co klamra otrzymuje kształt pętli.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klamra o klinowym przekroju poprzecznym z żelaza taśmowego do podkładów drewnianych, posiadająca kształt zamkniętej w sobie linii krzywej, znamionna tem, że jest wygięta w kształcie pętli i posiada wklęsłe podłużne boki.

2. Klamra według zastrz. 1, znamionna tem, że jej boki krótsze są również wklęsłe.

Martin Kramm.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

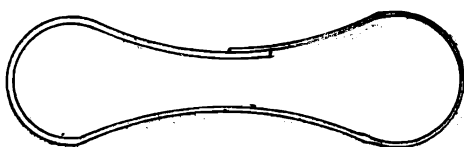

Fig. 2

Fig. 3

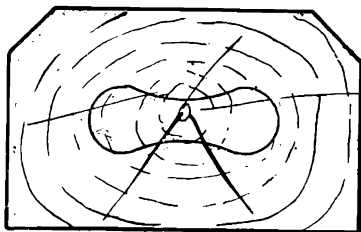

Fig. 4

